

Dosar nr. [REDACTED]

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25.10.2024

Tribunalul constituit din:

Președinte: [REDACTED]

Asistent judiciar: [REDACTED]

Asistent judiciar: [REDACTED]

Grefier: [REDACTED]

Pe rol se află soluținarea cauzei privind pe reclamantin [REDACTED]
[REDACTED], în contradictoriu cu pârâtii [REDACTED]

[REDACTED], având ca obiect calcul drepturi salariale - declinat.

La apelul nominal făcut în ședință publică, *la strigarea cauzei la ora fixată*, nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței obiectul cauzei, părțile, legalitatea procedurii de citare.

Instanța constată incidența în cauză a prevederilor O.U.G. nr. 62/2024, prezentul dosar având ca obiect calculul drepturilor de natură salarială a personalului plătit din fondurile publice, în condițiile în care salarizarea reclamanților este stabilită conform Legii-cadru nr. 153/2017.

Instanța rămâne în pronunțare asupra incidentului sesizării Înaltei Curti de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu unei chestiuni de drept pusă în discuția părților la termenul de judecată anterior (*„dacă prin raportare la colegi magistrați cărora li s-a recunoscut dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare cu VRS 605, de la diferite date anterioare ordinelor de încadrare ale reclamanților (judecători) din prezenta cauză, li se poate acorda și acestora recalcularea indemnizațiilor de încadrare cuvenite în baza VRS 605 de la date anterioare ordinelor de salarizare, chiar în situația necontestării acestor ordine”*), de care depinde soluținarea pe fond a cauzei și asupra incidentului suspendării cauzei până la publicarea în Monitorul Oficial a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept respective.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița sub nr. [REDACTED], declinată la TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE, reclamantin [REDACTED], în contradictoriu cu pârâtii [REDACTED]

[REDACTED], au solicitat instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună:

1. recalcularea indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi salariale aferente, raportat la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei (quantum ce cuprinde majorarea de 25% prevăzută de art. III din O.U.G. nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea O.U.G. nr. 57/2015: $484,18 + 25\% = 605,225$ lei și care se acordă unor categorii de personal din cadrul

1

CONFORM [REDACTED]

familiei ocupaționale Justiție din data de 01.08.2016), începând cu data numirii în funcția de judecător stagiar, 01.01.2021 și până la data de 31.12.2021,

2. Obligarea părților la plata pentru fiecare lună, până la plata efectivă a dreptului, a diferenței dintre venitul la care sunt îndreptățiți și venitul efectiv plătit, pentru perioada 01.01.2021-31.12.2021, sumă actualizată cu rata inflației, la care se aplică dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective.

În motivarea acțiunii, au arătat că începând cu data de 01.01.2021 și până la data de 31.12.2021, au deținut funcția de judecători stagiați în cadrul [REDACTAT], în circumscripția [REDACTAT]. În acest sens, la data de 01.01.2021, prin Hotărârea Secției pentru judecători a C.S.M. nr. 1536 din 17.12.2020, au fost numiți în funcția de judecător stagiar la instanța menționată.

La acest moment, la nivelul familiei ocupaționale Justiție, există drepturi salariale care sunt calculate prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, începând cu luna august 2016, astfel cum au fost recunoscute prin ordinul nr. 4988/29.11.2019, în timp ce subsemnaților li s-au calculat drepturi salariale în raport de o valoare de referință sectorială de 484,18 lei, fără a lua în calcul și majorarea de 25% acordată personalului de probațiune, începând cu luna august 2016 prin art. III din O.U.G. nr. 20/2016 coroborat cu art. art. II al. (1) din Legea nr. 293/2015.

Așadar, urmare a neaplicării aceleiași valori sectoriale de referință pentru toți angajații ce fac parte din familia ocupațională „justiție”, s-a creat o stare de discriminare, constând în aplicarea unui tratament diferit unor persoane aflate în situații comparabile, fără ca acesta să se bazeze pe o justificare obiectivă și rezonabilă, fiind încălcate dispozițiile art. 14 din C.E.D.O., dar și cele ale Deciziei nr. 794/2016 a Curții Constituționale a României, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (11) din O.U.G. nr. 57/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 1029/21.12.2016.

Începând cu 01.08.2016, personalul din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Justiție” beneficiază de hotărâri judecătorești prin care drepturile le-au fost calculate prin raportare la o valoare de referință sectorială mai mare.

La data de 13.03.2024, pârâta [REDACTAT] a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca nefondată a acțiunii formulate, pentru considerentele ce le vor dezvolta în cele ce urmează:

Raportat la perioada vizată de reclamanți prin acțiunea pendinte, respectiv 01.01.2021, invocă prescripția dreptului material la acțiune pentru pretențiile anterioare a 3 ani de la data introducerii cererii, având în vedere dispozițiile art. 268 alin. 1 lit. c coroborate cu dispozițiile art. 171 alin. 1 din Codul Muncii, conform cărora, „..... cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator. Dreptul la acțiune cu privire la drepturile salariale, precum și cu privire la daunele rezultate din neexecutarea în totalitate sau în parte a obligațiilor privind plata salariilor se prescrie în termen de 3 ani de la data la care drepturile respective erau datorate..”.

Totodată, în ceea ce privește accesoriile petiului principal, solicită să se constate incidența în cauză a Deciziei nr. 2112015 a Instanței Supreme care a dispus că, „..... în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1079 alin. 2 pct. 3 din Codul civil de la 1864 și art. 1.523 alin. (2) lit. d) din Codul civil raportat la art. 166 alin. (1) și (4) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare [art. 161 alin. (1) și (4) din Codul muncii în forma anterioară republicării] și art. 1088 din Codul civil de la 1864, art.2 din O.G. nr. 9/2000, aprobată prin Legea nr. 356/2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 2 din O.G. nr. 13/2011, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1.535 din Codul civil, dobânzile penalizatoare datorate de stat pentru executarea cu întârziere a obligațiilor de plată pot fi solicitate pentru termenul de 3 ani anterior datei introducerii acțiunii.....”.

CONFORM CU

Așadar, cum în cauză acțiunea reclamanților a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița la data de 26.01.2024, prin raportare la dispozițiile legale mai sus arăta coroborate cu prevederile art. 2500, 2503 și 2517 din Codul civil, orice pretentii pentru sume pretins datorate anterior datei de 26.01.2021 sunt prescrise.

Prin raportare la calitatea reclamanților de judecători în cadrul [REDACTAT], fiind anterior încadrați ca judecători stagieri pentru perioada 01.01.2021 - 05.05.2022 la [REDACTAT], în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul de procedură civilă, solicită să se constate și să se rețină excepția lipsei calității procesuale pasive a [REDACTAT] în prezenta cauză, având în vedere faptul că salarizarea efectivă a reclamanților este realizată în prezent de [REDACTAT], iar anterior a fost realizată de [REDACTAT].

Subliniază faptul că prezenta cauză nu este un litigiu de contencios administrativ în care să se pună problema emiterii unor decizii de salarizare ori a îndeplinirii vreunor obligații concrete specifice procesului de finanțare a cheltuielilor de personal, ci un conflict de muncă referitor la plata unor diferențe/drepturi salariale și a accesoriilor acestora.

Pe fondul cauzei, prin raportare la dispozițiile legale incidente în cauză, solicită instanței respingerea acțiunii ca nefondată, în ceea ce privește solicitarea de acordare a VRS 605,¹ 225 lei neplăfonat, majorat cu 25%, având în vedere următoarele:

De principiu, trebuie subliniat faptul că Legea nr. 153/2017 privind salarizarea persoanelor plătite din fonduri publice, a intrat în vigoare începând cu 01.01.2018, iar solicitarea de înlăturare a plafonării anterior intrării în vigoare a acestui act normativ nu are temei legal, deoarece pentru salariile plătite în acord cu Legea 284/2010 și a legilor subsecvente de salarizare până la 31.12.2017, nu s-a impus niciun plafon, cum este cazul art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017.

Față de cadrul legislativ la care au făcut referire mai sus, apreciază ca nejustificate pretențiile formulate de reclamanți.

La data de 18.03.2024, pârâțul [REDACTAT] a depus întâmpinare prin care a învederat faptul că nu există temei legal pentru a recunoaște îndreptățirea reclamanților la calcularea drepturilor salariale cu utilizarea VRS 605 lei pe perioada anului 2021, iar referirea reclamanților la prevederile art. III din OUG nr. 20/2016 nu poate constitui temei pentru admiterea acțiunii.

La data de 29.03.2024, pârâțul [REDACTAT] a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pe fond și admiterea excepțiilor invocate, respectiv excepția de necompetență materială, excepția tardivității formulării acțiunii, excepția inadmisibilității, excepția lipsei calității procesuale pasive a instituției care gestionează bugetul de cheltuieli de personal al instanțelor și al cărei conducător are calitatea de ordonator principal de credite pentru acest buget, excepția prescripției dreptului material la acțiune pentru perioada anterioară celor 3 ani de a introducerea cererii de chemare în judecată.

La data de 03.04.2024, pârâta [REDACTAT] a depus întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive [REDACTAT] și excepția inadmisibilității acțiunii.

La termenul de judecată din data de 20.09.2024, instanța a respins ca neîntemeiată excepția necompetenței materiale invocate de pârâțul [REDACTAT], a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților [REDACTAT]

[REDACTAT] și a respins celelalte excepții invocate de pârâții [REDACTAT]

[REDACTAT] ca fiind invocate de entități fără calitate procesuală pasivă.

Analizând cererile și susținerile părților asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu unei chestiuni de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra incidentului suspendării cauzei până la publicarea în Monitorul Oficial a hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept respective, **instanța reține următoarele:**

Din înscrisurile depuse la dosar rezultă că reclamanții au deținut de funcția de judecători stagieri în cadrul [REDACTAT] în perioada 01.01.2021-31.12.2021, perioadă pentru care solicită

CONFIRM/CU

recalcularea indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi salariale aferente, raportat la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, urmând ca stabilirea definitivă a situației de fapt care rezultă din coroborarea probelor administrate sau ce vor mai fi eventual administrate să se facă după soluționarea sesizării de față.

Potrivit art. 1 alin. 1 și 3 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. 1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

Ca atare, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1),

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective,

- chestiunea de drept care formează obiectul judecății nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Se constată că la termenul de judecată de astăzi, Tribunalul a reținut incidența în cauză a prev. OUG nr. 62/2024, urmând a analiza în continuare motivele care susțin admisibilitatea sesizării instanței supreme cu problema/ele de drept dedusă/e judecății în temeiul OUG nr. 62/2024.

Din sinteza tuturor suținerilor și apărărilor formulate în cauză instanța reține că problema/ele de drept de soluționat în cauză este/sunt: „dacă prin raportare la colegi magistrați cărora li s-a recunoscut dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare cu VRS 605, de la diferite date anterioare ordinelor de încadrare ale reclamantilor (judecători) din prezenta cauză, li se poate acorda și acestora recalcularea indemnizațiilor de încadrare cuvenite în baza VRS 605 de la date anterioare ordinelor de salarizare, chiar în situația necontestării acestor ordine”

Din verificările instanței rezultă că asupra chestiunii de drept de mai sus Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Părțile nu au exprimat niciun punct de vedere cu privire la modul de soluționare a chestiunii de drept arătată mai sus, altul decât cel din cererea de chemare în judecată, respectiv întâmpinări.

Instanța nu-și va exprima poziția cu privire la chestiunea de drept din cauză pentru a evita o antepronunțare în situația în care prezenta sesizare ar fi respinsă ca inadmisibilă sau în

CONFIRMĂ

eventualitatea înlăturării OUG nr. 62/2024 ca efect al admiterii excepției de neconstituționalitate invocată cu privire la această ordonanță.

Pentru toate considerentele de mai sus, instanța va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept menționată mai sus.

În baza art. 4 din OUG 62 / 2024 corob. cu art. 520 alin. 2 din Codul de Procedură Civilă va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de mai sus.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 alin 1 din OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: *„dacă prin raportare la colegi magistrați cărora li s-a recunoscut dreptul la recalcularea indemnizațiilor de încadrare cu VRS 605, de la diferite date anterioare ordinelor de încadrare ale reclamanților (judecători) din prezenta cauză, li se poate acorda și acestora recalcularea indemnizațiilor de încadrare cuvenite în baza VRS 605 de la date anterioare ordinelor de salarizare, chiar în situația necontestării acestor ordine”.*

În baza disp. art. 4 din OUG 62/2024 coroborat cu disp. art. 520 al. 2 CPC, suspendă soluționarea prezentei cauze privind pe reclamanții [REDACTED], CNP [REDACTED] cu domiciliul în [REDACTED] și [REDACTED], CNP [REDACTED] cu domiciliul în [REDACTED], în contradictoriu cu pârâții [REDACTED], cu sediul în [REDACTED] cu sediul în [REDACTED] cu sediul în [REDACTED] și [REDACTED], cu sediul în [REDACTED] până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de mai sus.

Dispune comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel și tribunalele din țară a prezentei încheieri.

Fără cale de atac.

Pronunțată la data de 25.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, cf. art. 402 CPC.

Președinte,

Asistent judiciar,

Asistent judiciar,

Grefier,

Red. jud. M.L.R./Tehnored. M.L.R./ 2 ex./ _____ 2024
Comunicat 7 exemplare/ _____ 2024

CONFORM CU
